

KİTAP YORUMLARI

Genç psikolojik danışman adaylarının psikoloji içerikli kitap yorumları

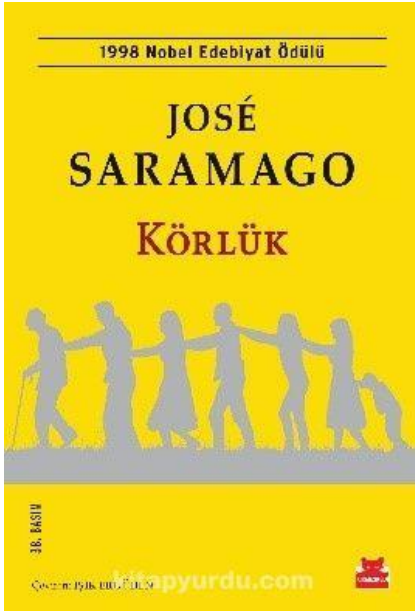
Psikolojik
Danışma
ve
Rehberlik
Uygulama
ve
Araştırma
Merkezi

Yayın tarihi 04.08.2023

KÖRLÜK

Esmâ ADANUR

Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi
Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık lisans öğrencisi

Genelde kitapların kapakları onları okumamız için bizi cezbeder. Kitaplara başlamadan önce ben genelde içeriği ile bir ipucu elde etmek için arka yazısını okurum. Fakat bu kitapta beni ilk etkileyen kapak görseli oldu. İlk başta anlam verememiştim daha sonra okumaya başladıkça tüm taşlar yerine oturdu. Tek kelime ile bir okuyuşta bitirebileceğiniz soluksuz bir kitap. Ben çoğu zaman sanki içinde yaşamış gibi hissettim. Hatta benim başıma gelse ben ne yapardım diye düşündüğüm çok zaman oldu.

“Göz belki de insan bedeninin içinde hala bir ruh barındıran tek kısımdır.” Kitap boyunca etkilendiğim bu sözü çok düşündüm. Gözlerimiz görme yetimizin dışında ruhumuzu da içinde besliyor mu acaba? Bazen derler ya sözler kalmadıysa gözler konuşur diye; bazen yaşadıklarımız, hissettiklerimiz ve kelimeler ile ifade edemediğimiz çok zaman olmuştur sözlerimizin dile gelmediği. Belki de çoğu zaman gözlerimiz bizi anlatıyordu ama biz bundan haberdar değildik.

Hikâyemiz burada başlıyor. Bir gün ansızın hiç beklemediği anda bir trafik ışığında kör olan bir adam ve sonrasında yaşananlar konu ediliyor. Nedeni bilinmeyen salgın ile tüm halkın yaşadığı kaosta yaşanacaklar anlatılıyor. Salgının yayılmaması için önce herkesi bir araya toplamanın daha doğru olacağı düşünülür. Şehir yavaş yavaş akıl hastanesi kamp alanına dönüşür. Tüm körler bir aradadır. Biri hariç; doktorun eşi... Onun gözleri görüyordur ama eşini yalnız bırakmak istemediği için kör taklidi yapar ve herkese yardım eder. Sanki bir tek onun gözleri gördüğü için vicdan azabı çeker ama pes etmek yerine oradaki herkesin gözü olur. Hiçbir zaman umudunu yitirmez, sadece korkuyordur. Benim gözlerim de kör olursa onlara nasıl yardım ederim diye düşünür. Fakat “Asıl körlük umudunun tükendiği bu dünyada yaşamaktır.” der.

Salgının artması ve hastanede olayların çıkması, isyanların artması durumu gün geçtikçe daha da zorlaştırır. Yaşanılan olaylar “Bence biz kör olmadık, biz zaten kördük. Gören körler mi gördüğü halde görmeyen körler.” cümlesine anlam katar. Çoğu zaman yaşadığımız hayatın güzelliklerinin farkında değiliz. Bazen kayıplar yaşar, üzülürüz. Onun hayatımızdaki yerini yokluğu ile anlarız ama ne yazık ki geç kalmış oluruz. Çoğu insan ağlamayı sevmez ve onu zayıflık göstergesi olarak yorumlar. Hâlbuki ağlamak bizi huzura kavuşturur, rahatlamış hissederiz. Çünkü ağlamak bizim duygumuz ve bizim hayatta olma belirtimizdir. Bence sevin, yaşayın ve şükür edin. Hayat çok kısa ve her an her şey olabilir. Benim başıma gelmez zaten diye düşünmeyin. Çünkü on dakika sonrasını bilemeyiz. Kitaptaki körler de başlarına böyle bir durum geleceğini bilemezdi.

Kitabın ilk cümlesi "*Sarı ışık yandı.*" Bu sürükleyici kitabı okumak için hazırlanın eminim ki bu kitabı okurken siz de benim gibi kendinizi kaptıracaksınız. "*Asıl zor olan insanlarla birlikte yaşamak değil, onları anlamak.*" Gerçekten karşınızdaki insanı anladığımızdan emin misiniz?

Keyifli okumalar diliyorum :)